

derved blev nogenlunde retfærdig mod Aa, og for at undgaae, at vi nødvendig ad Aare maatte komme til at gjøre om igjen og det i stort Omfang, hvad vi gjorde iaar, raadebe jeg i Overensstemmelse med det øvrige Udvalg til at give en Bevilling, som først efter hderligere Undersøgelse kunde benyttes; men det var en ganske anden Sag; den Lov, der var forelagt, kan i Intet sammenlignes med dette. Da Krigsstatningsloven i 1865 var til Forhandling i denne Sal, saa vilde vi, dersom man da havde fremdraget enkelte Tilfælde og forlods afhjulpet dem, have givet os til at være Erstatningscommission, men her er kun Tale om at søge enkelte Ubilligheder i de fremkomne Forhold jævne, og det Samme kan blive Tilfældet ved den anden Lov, naftet jeg haaber, at Krigsministeriet vil undgaae nogle af de Stær, som Erstatningscommissionen ikke har kunnet undgaae. Belært af Erfaringen er jeg ikke aldeles vis paa, at vi ikke ad Aare kunne nødes til i Kraft af den Lovs Principer, som vi vedtog forleden, at gjøre det Samme, som man her foreslaaer, at afhjælpe nogle af de fremtrædende Ubilligheder og Uligheder. Vilde jeg da staae op og sige: Nei, det er umuligt at indlade os derpaa, da vi have vedtaget en Lov, saa kunde det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ablex) bebreide mig Uoverensstemmelse, men det gjør jeg vist ikke, jeg tvivler ikke derom. Jeg er ikke bange for at see tilbunds i en Sag af Frygt for Conseqventerne. Det ærede Medlem fandt det meget — nei, ikke meget, men — overmaade uheldigt og irigtigt, saaledes som jeg havde søgt at gjøre en Henvisning til de vedkommende Egenes Beboeres Patriotisme og vor Stilling til denne Sag. Jeg troer, at der ogsaa maa ligge en Misforstaaelse til Grund derfor, jeg troer, at det ærede Medlem, der haade med No og Skarpsindighed kan opfatte et Forhold, vil give mig Ret, naar jeg nærmere forklarer det. Jeg siger: For de vedkommende Egenes Beboeres Forhold under andre Eventualiteter behøve vi ikke at gjøre Ret imod dem, thi høiere Hensyn skulle nok stille dem paa den rette Plads. Det er ikke i den Forstand for deres Skyld, at vi skulle gjøre dem Ret, men med lidt Fimhed i Op-

fattelsen maa jeg troe, at det er rigtigt for vor egen Skyld at anerkende Folks hæderlige Stilling under saadanne Forhold. Det er min Anskuelse. Jeg frygter ikke, at det skal blive Følgen af, at vi henvise nogle enkelte af disse Andragender, at vi saa ville blive overvømmende ad Aare; jeg troer, at Mange ville betænke sig paa at komme med Andragender nu, som ikke hidtil ere komne dermed. Men, som sagt, selv om de komme, frygter jeg dem ikke, og anlægge vi den samme Maalestok, som vi have anlagt ved Indstillingerne om de nuværende Andragender, hvormed vi, som det ogsaa er fremhævet af det Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), have været meget varsomme, saa frygter jeg ingensomhelst Conseqventer af, at man her vedtager de foreslaaede Indstillinger.

Finantsministeren: Jeg skal ikke hderligere forfølge Discussionen om de enkelte Sager, der her foreligge, men der er fremkommet et Par Ytringer fra den ærede Ordfører, som jeg ikke paa nogen Maade kan lade gaae hen uden fra min Side at tage til orde imod dem. Han syntes nemlig gjentagne Gange at ville sige, at jeg ikke skal have Respect for de 6 Mænds Taxationsforretning. (Ordføreren ryfter paa Hovedet.) Det er mig hjært at see af den ærede Ordførers betegnende Svar, at det ikke har været hans Mening; jeg vilde i alt Fald fralægge mig, at noget Saadant skal have ligget i min Tanke, men jeg kan derimod ikke fralægge mig den Tanke, at Grundlaget for deres Taxation mulig har været et andet end det, jeg anseer for det rette. Jeg sagde nemlig udtrykkelig, at Taxationsmændene havde vurderet Skaden i Forhold til Bygningens fuldkomne gode Tilstand, men ikke i Forhold til den Tilstand, hvori den var ved Krigens Begyndelse. — Jeg vil ligesaa nødig som den ærede Ordfører nu komme ind paa en Behandling om Erstatningscommissionens Handlemaade, men jeg vil dog sige, at naar han har meent, at den havde behandlet Sagerne ved een Forretning, tager han Feil, thi der har været en foreløbig communal Forretning, som er bleven revideret i Commissionen; hver eneste Sag har derefter været